

LÚČ

LÚČ EVANJELIA

EVANJELIA

List pre vnútornú potrebu zboru ECAV v Lučenci

NOVEMBER 2018

Chod'te aj vy na vinicu ... (Mt 20,4)

VINICA PÁNOVA – MAL'OVANÁ KÁZEŇ

Zamyslenie nad epitafom pre Paula Ebera, superintendenta vo Wittenbebergu

Ak náhodou pôjdete do Wittenbergu, nezabudnite si pozrieť zaujímavý obraz z roku 1569 od Lucasa Cranacha ml. Tento veľký obraz je súčasťou epitafu – náhrobného nápisu, ktorý je pripomienkou života a diela Paula Ebera, významnej postavy reformácie. Epitaf chce byť svedectvom o viere tohto výnimočného muža. Výnimočného vďaka dielu Božej milosti, ktorá napráva pokrivené a dáva silu k nasledovaniu Krista a k práci pre Jeho kráľovstvo.

Paul Eber (1511-1569) je tu zobrazený v tesnej blízkosti Martina Luthera. Kľáči pri vinnom kmeni a vinárskym nožom odrezáva divo rastúce výhonky. Ním pestovaný vinič je silný a rastie vzpriamene bez vonkajšej opory. Je to narážka na to, že napriek pokrivenosti tela (ako 13 ročný utrpel ťažký úraz pri páde z koňa a až do smrti ostal postihnutý) bol človekom, ktorý vďaka viere a neúnavnej práci kráčal priamo. Snažil sa zabrániť sektárstvu a správne rozvíjať reformačné učenie podľa kurzu ktorý vytýčili M. Luther a F. Melanchthon.

Obraz chce byť zároveň svedectvom, ktoré hovorí o dobrom ovocí reformácie. Je akoby odpoveďou na pápežskú bulu z roku 1519, ktorá bola pre Martina Luthera posledným varovaním pred exkomunikáciou, v prípade, že neodvolá svoje bludy. Bula začína slovami: „Povstaň Pane a rozsúd' svoju vec. Do tvojej vinice vtrhli líšky a mimoriadne divý kanec“ Úvodné slová tohto dokumentu narážajú na slová 84 žalmu kde sa v 14 verši píše: „...diviak z lesa ju obžiera (vinicu), poľná zver ju spása.“

Obraz akoby po mnohých rokoch chcel položiť otázku: Kto je tu vlastne líška, poľná zver či divá sviňa? Kto vinicu pľundruje a kto sa o ňu stará?

Vinica na obraze je rozdelená na dve časti – ako symbol už rozdelenej cirkvi. Pracovníci naľavo predstavujú tzv. papistov na čele s rímskym biskupom a kardinálmi. Spolu s rôznymi cirkevnými hodnosťami, kňazmi a mníchmi pri-

jali pozvanie pracovať na vinici (myšlienka vychádza z Ježišovho podobenstva o robotníkoch na vinici Mt 20,1-16). Správajú sa však ako blázni. Studňu zasypávajú kameňmi, vytrhávajú, rúbu pľundrujú vinič a pália ho, ničia plot. Vytvárajú všetky podmienky na to aby vinica spustla a nerodila.

Bláznovstvo takýchto pracovníkov spočíva v tom, že si vlastne myslia že robia dobre a samozrejme si aj žiadajú svoju odmenu. V dolnej časti vidieť pápeža, ako sa dohaduje s Kristom a máli sa mu dohodnutá suma. Za Kristom stojí rozhorčený apoštol Ján a vedľa neho, v nedom údive, apoštol Peter (podľa tradície – prvý pápež).

V pravej časti vinice panuje úplne iná atmosféra. Vidieť tu reformátorov ako jeden tím. Učítelia so svojimi žiakmi pracujú spoločne na vinici. Martin Luther s hrabľami v ruke zhrabáva na kopu vyschnuté vetvičky a burinu, Johannes Bugenhagen okopáva, Filip Melancton ťahá vodu zo studne a jeho kamarát Johannes Forster polieva. Caspar Cruciger a Justus Jonas zatĺkajú stĺpiky, Georg Major priväzuje mladé výhonky, Pavol Krell nesie na chrbte kôš s dozretým hroznom, Georg Spalatin rozhadzuje hnoj ku kmeňom viniča, Georg Rörer zbiera kamene a Sebastian Fröschler ich vysypáva za plot.

Robia len to, k čomu ich Pán vinice povolal. Starajú sa aby vinica žila, prinášala ovocie. O to pri reformácii išlo. Odstrániť nánosy falošnej teológie a všetkého čo ľudí v cirkvi deptalo, znechucovalo, oberalo o nádej a bránilo radosti z evanjelia. Nebola to jednoduchá práca. A už vôbec nie práca pre jedného. Reformátori tu pôsobia ako jeden tím – nikto nie je väčší, nikto menší. Práca každého je veľmi užitočná a slúži dobrému cieľu.

Ich práca odpoveďou na Boží dar milosti. Nie je to výkon, ktorým si možno zaslúžiť Božiu lásku. Preto pracujú do úmoru, aby na konci mohli povedať „*neužiteční služobníci sme*“ (L 17,10) – odmena je vecou Pána vinice. Na to upozorňuje spodná časť obrazu, kde je zobrazený Paul Eber so svojou rodinou. Po vykonanej práci čakajú v pokore – ako kandidáti večnosti – na pozvanie k pokoju a spoločenstvu so svojim Pánom. Obrazom radostného spoločenstva je hostinec za plotom vinice a vzťahujú sa k nemu slová zaslúbenia Pána Ježiša Krista, ktoré dal svojim učeníkom pri poslednej večeri: *Hovorím vám, že oddnes nebudem piť z tohto vínného plodu až do dňa, keď ho budem piť s vami nový, v kráľovstve svojho Otca.* (Mt 26,29)

Obraz je odkazom pre nasledujúce generácie. Netreba stratiť zo zreteľa dôležitosť pozvania Pána vinice. Je to veľká milosť a podaná ruka ved' „*Čo je človek, že sa ho ujímaš a čo syn človečí, že naň pamätáš?*“ (Ž8,5) To, že Pán Ježiš

Kristus vstupuje do ľudskej biedy a skrze svoje utrpenie, kríž a slávne vzkriesenie prekonáva odcudzenie a moc diabla, hriechu a smrti, je dôkaz nesmiernej lásky. Pozvanie na vinicu treba vnímať v kontexte tohto Božieho diela záchrany. Vinica je Pánova je všade naokolo. Vo vzťahu k rodine, cirkvi, k práci; vo vzťahu k biednym, utláčaným, opusteným, cudzincom, odsunutým na okraj spoločnosti; vo vzťahu k pomerom v spoločnosti sa má dokázať moc Božieho diela, ktoré narovnáva pokriveného a posielá ho do služby.

Preto je na mieste pokora – vinica nie je naša, ale Pánova (*Hospodinova je zem i to ju naplňa, svet a tí, ktorí v ňom bývajú Ž 24,1*). Bez pokory jej škodíme.

Ak človeka zabúda na Božiu milosť, ak sa nechá kriviť hriechom, pýchou, lakomstvom, túžbou po moci stáva sa vo vinici „líškou, či divou sviňou.“ Tu si treba uvedomiť: Môj hriech je to prvé čo škodí. Každá hádka, alebo uzavretosť do seba, neochota priznať si vinu, priniesť obeť, podať pomocnú ruku núdznemu a pod.. to všetko robí vinicu okolo mňa pustou.

Preto nás táto maľovaná kázeň pozýva k pokániu. Súčasťou pokánia je prehodnotenie postojov, odpustenie, návrat k hodnotám Božieho slova, tvrdá práca, obeť a nesenie kríža. Vtedy sa otvára výhľad na odmenu – nie zaslúženú, ale darovanú; nie čiastočnú ale večnú.

Podobenstvo o robotníkoch na vinici hovorí, že Pán vinice pravidelne vychádzal na námestie a najímal ľudí, ktorí tam len tak postávali. Zrejme nenajal všetkých čo tam boli. Niekedy ani ponúknutá odmena neodradí od záhaľky.

Neostaňme na rínku. Aj pre nás platí pozvanie k práci. Treba pracovať. Nie tak ako pracuje „líška či divá sviňa“ (ten špekulant a sebec v nás), ale v pokore a poslušnosti pred Pánom Ježišom Kristom. On je Ten, ktorý dáva svojej vinici život. Je to veľká milosť, keď si na to môže použiť moje či tvoje ruky.

A na záver už len slová jednej peknej piesne:

*Prosíme ťa Pane daj nám silu, chceme začať Tvoje slová žiť
Veríme, že budeme raz spolu, tam pri Tvojom stole, spolu, víno nové piť.
Dívaš sa na všetky naše skúšky, jak tápeme často v starostiach
bez Tebe by bol svet iba púšťou, bez teba by život nemal vôbec žiadny cieľ.
Prosíme ťa Pan daj nám silu, chceme začať Tvoje slová žiť
Veríme, že budeme raz spolu, tam pri Tvojom stole, spolu, víno nové piť.*

Mgr. Ľudovít Hroboň, zborový farár

Čaše plné tymianu

V dňoch 8.-12.10 2018 sa Modlitebné spoločenstvo ECAV stretlo na Biblicko-rekreačnom týždni v Herľanoch už po 20ty krát. Z Božej milosti tam boli prítomní aj členovia nášho zboru, menovite Mária Agóčová, jej priateľka z BJB Alžbeta Ďalogová a manželia Elena a Ján Čičelovci so svojim doprevádzacím psíkom labradorom Danym, ktorého si rýchlo obľúbili všetci účastníci.

Radi by sme sa s Vami podelili o duchovné bohatstvo, ktorého sa nám v Herľanoch dostalo. Program sa niesol pod heslom: „Čaše plné tymiánu“ s odkazom na verše zo Zjavenia Jána 5,8: „*Každý mal gitaru a zlaté čaše plné tymianu, to jest modlitieb svätých*“ a Skutky apoštolov 6,4: „*My však budeme usilovní na modlitbách a v službe slov.*“

Každý deň začínal rannou pobožnosťou. Nasledovali modlitby, prednášky, modlitebné skupinky, semináre a večerné pobožnosti.

Domáci farári z Rankoviec Monika a Ľubomír Beňovci mali na starosti organizáciu celej konferencie. Prednášateľmi boli doc. Katarína Valčová, PhD. (Vývoj modlitby v kresťanstve a v liturgii), Monika Beňová (Modlitba ako prejav viery kresťana), brat farár Branislav Kováč zo Zv. Slatiny (Modlitby v náboženstvách sveta), sestra farárka Anna Činčuráková Tipulová z Kukovej (Sila modlitieb rodičov), emeritný biskup VD ECAV Igor Mišina (Modlitebník v cirkvi aj vo svete).

V stredu poobede sme boli na misijných bohoslužbách vo Vranove nad Topľou. Kázal domáci brat farár Martin Vargovčák. Vo štvrtok ráno bola prislúžená Večera Pánova bratom farárom Jergušom Olejárom z Rožňavy.

Odznelo tam veľmi veľa modlitieb a vnímali sme, že celý priestor bol naplnený Duchom svätým. Dozvedeli sme sa, že je veľa cirkevných zborov s rôznym aktivitami, kde fungujú aj pravidelné Modlitebné stretnutia pred Službami Božími, aby ľudia počuli slovo, ktoré máme počuť. Niekde v rámci služieb Božích ľudia hovoria aj svoje svedectvá, prípadne prednesú básne, ale hlavne sa zapájajú do modlitieb. Na konci každej modlitby sa zbor pridáva spoločne nahlas vysloveným „Amen“.

Mohli sme sa tešiť aj z toho, že konkrétne v piatok sme sa všetci modlili za náš Cirkevný zbor Lučenec, ako to bolo v Tesnej bráne pre tento deň vyhradené. Tam sme videli, koľko neznámych modlitebníkov na nás myslí.

Modlili sme sa za našu celú cirkev, za pokoru, za jednotu všetkých ľudí, ktorá nám chýba. Delia nás nielen rôzne názory ohľadom Božích právd, ale mnohokrát svojou neláskou a odporom k inak zmýšľajúcim trháme cirkev, ktorá je telom Ježiša Krista.

Každá modlitba bola chválou, vďakou a tiež prosbou za odpustenie našich hriechov, za milosť a múdrosť z Ducha Svätého, aby sme vedeli rozpoznať podstatné veci od nepodstatných a aby nás viedla predovšetkým Kristova láska.

Boli sme veľmi rozradostení a naplnení Duchom Svätým. Povedali sme si, že ak nám Pán Boh dá zdravie a sily, pôjdeme do Herľan aj o rok. Veríme, že sa k nám pridajú aj ďalší z nášho zboru.“

Mária Agóčová, členka Modlitebného spoločenstva v Lučenci

MODLITEBNÉ SPOLOČENSTVO Vás pozýva k spoločným modlitbám vždy v utorok o 16:00 hod pred Biblickou hodinou do Zborového domu. Modlime sa za duchovné prebudenie nášho cirkevného zboru a mesta Lučenec.

Zborový výlet v Turci cez postrehy účastníkov:

S. Karman: 14.10.2018 zorganizoval náš cirkevný zbor zájazd do Martina a Príbovíc. Zúčastnilo sa ho 46 ľudí a zaplnili sme celý autobus. Turiec nás vítal nádhernou, slnkom zaliatou krajinou, ktorá hýrila jesennými farbami. Krásne dojmy z nádhornej scenérie, najmä v okolí Mošovíc a Blatnice s pohľadom na

vrchy Tlstú a Ostrú a vstup do Gaderskej doliny znásobilo pútavé rozprávanie našej pani farárky o histórii, osobnostiach a prírodných krásach Turca.

Ž. Flešková: Po príchode do Martina nás privítali sestra kaplánka Slávka Danielová a brat farár Milan Kubík, ponúkli nám kávu, čaj, nakrájané jabĺčka aj keksíky vo vynovenej budove prvého slovenského gymnázia. Pri našom prí-

chode sa končili ranné služby Božie a po nich nasledovali o 10:00 hod. Rodinné bohoslužby s poďakovaním za úrody zeme, ktoré boli obsadené do posledného miesta. Bolo vidieť požehnané pôsobenie evanjelickej školy. Počas prvej piesne bolo požehnanie detí. Tých bola záplava, išli k oltáru v dvojstupoch, menšie deti aj s rodičmi, ale nestačila ani jedna pieseň, aby sa vystriedali. V rámci bohoslužieb boli modlitby žiakov Evanjelickej základnej školy. Modlili sa svojimi slovami, niektoré krátko tak proste detsky ďakovali a prosili (asi ako náš Matúš), ale jedno dievčatko sa modlilo tak krásne ako hádam ani nejaký dospelák nedokáže. Pedagógovia školy hrali s bábkovým divadlom scénu, načo pani farárka Kacianová, spirituálka na Evanjelickej základnej škole, nadviazala kázňou pre deti.

Po kázni išli deti do Biblickej školy- budova vedľa kostola - na besiedku. My sme pokračovali v bežných SB, kázala naša pani farárka a vykladala prosbu z Modlitby Pánovej „*Chlieb náš každodenný daj nám dnes*“ Mt 6,5. Rada si zaspomínala aj na svoje pekné kaplánske začiatky v Martine a dostalo sa jej tam vreľého prijatia. Martinčanom sa prihovril aj náš zborový dozorca, odovzdal pozdravy od brata farára a pozval ich do Lučenca.

S. Karman: Po skončení bohoslužieb nás čakala prehliadka Centra kresťanského vzdelávania, ktorá zahŕňa Biblickú školu, Evanjelickej materskú škôlku, Evanjelickej základnú školu a Evanjelickej bilingválne gymnázium. Zhromaždili sme sa v Biblickej škole, ktorú vedie Bohdan Hroboň. S doc. Milošom Kovačkom, erudovaným znalcom slovenskej histórie sme hovorili o počiatkoch obnoveného ev. školstva v Martine pred 20 rokmi. Zámer bol pritiahnúť k Božiemu slovu verejnosť, ktorá v Martine bola poznačená tvrdou normalizáciou. Ev. základná škola pred 15 rokmi začínala s 20 žiačkami. Dnes má vyše 700 žiakov a 70 pedagogických pracovníkov. Patrí medzi najlepšie a najžiadanejšie školy v regióne. Priestormi gymnázia v budove bývalej Neografie, nás sprevádzal riaditeľ Jozef Sopoliga. Stále bojujú o nové priestory pre rozrastajúcu sa školu, ale majú aj bremeno splácania vysokého úveru. Pomocou sú dlhoroční podporovatelia, evanjelici z USA.

K. Janovská: Čo mňa, ako bývalú učiteľku veľmi oslovilo, bola exkurzia po Evanjelickej spojenej škole v Martine. Vyjadrujem obdiv všetkým zainteresovaným ľuďom, ktorí neľutovali čas ani energiu k založeniu tejto školy. Upúťali ma nielen krásne obnovené priestory, ale hlavne kvalitne a moderne zariadené všetky triedy, učebne, ale aj oddychové, relaxačné a študijné priestory v škole. Bolo vidieť, že sa pri budovaní myslelo na všetko, čo žiaci i študenti v súčasnej

dobe potrebujú. Je chvályhodné, že sa pritom nezabúda hlavne na duchovný rozmer školy. Bolo to nielen vidieť, ale aj cítiť po celý čas našej prehliadky.

S. Karman: Kvalitu školskej jedálne sme mohli posúdiť aj osobne, pretože po prehliadke školy nás tam čakal chutný obed.

Ž. Flešková: Prehliadku mesta a národného cintorína nám veľmi zaujímavo a kvalifikovane podala Jela Borcovanová, riaditeľka múzea Matice Slovenskej. Martin bol vlasteneckým centrom a kolískou významnej generácie slovenskej inteligencie. Bol svedkom Memoranda národa slovenského v roku 1861 a Martinskej deklarácie 1918. Odtiaľto sa vyrojili mnohí spisovatelia, založila sa Matica slovenská, neskôr Živena a ďalšie národné ustanovizne. Postupne sme sa dostali k Národnému cintorínu. Pristavili sme sa pri hroboch viacerých popredných predstaviteľov slovenského národa a evanjelickej cirkvi.

S. Karman: Poslednou zastávkou nášho zájazdu boli Príbovce, nachádzajúce sa uprostred Turčianskej záhradky 8 km od Martina. V príbovskom cirkevnom zbore, so 14 dedinami, pôsobili naši Hroboňovci 11 rokov. Aj tu sme zažili veľmi milé privítanie Príbovčanmi už pred kostolom.

V kostole nás privítali farárovci Zuzana a Marek Szaboóvci. Brat farár Szaboó, rodák zo Zeleného, nám porozprával o histórii CZ v Príbovciach.

Naša sestra farárka odprezentovala preklad knihy Katarína von Bora. Spevokol nášho CZ zaspieval piesne Zapál oheň v srdci a Toľko dôvodov, Pane, dal si nám. Bolo veľmi pekné, keď

sa k poslednej piesni Požehnanie s Vami zostáva, pripojili aj prítomné členky príbovského spevokolu. Z kostola sme boli pozvaní do Zborového domu, kde nám domáci pripravili bohaté občerstvenie. Vo veľmi príjemnej atmosfére sme sa porozprávali o živote a práci v ich cirkevnom zbore.

Do Lučenca sme sa šťastne s Božou pomocou vrátili vo večerných hodinách. Určite je nad čím premýšľať a hľadať podnety pre nové formy práce v našom cirkevnom zbore.

M. Hroboňová: Hovorí sa, že lepšie je raz vidieť ako sto rás počuť. Som vďačná za milé prijatie v Turci, kde sa cítíme stále doma, veď sme tam žili a pracovali vyše 11 rokov a nechali sme tam kus srdca, aj svoju rodinu. Sme vďační, že sa na Evanjelickom gymnáziu naďalej vzdelávajú naše deti, takže spojenie s Turcom je pre našu rodinu stále živé. Bola som vďačná, že sa nám venovali a o škole nám referovali švagrovia Bohdan Hroboň, aj Jožko Sopoliga, rovnako aj farári Milan Kubík a Slávka Danielová. Ďakujem aj bratovi Kovačkovi a Jelke Borcovanovej, že ukázali z minulosti Martina na obrovské kultúrne dedičstvo, na ktoré môžeme byť právom hrdí. Ďakujeme farárovcom Szaboóvcom, ktorí vykonali v Příbovicach kus poctivej práce pri zveľaďovaní cirkevného zboru. Bolo pre mňa vzácné stretnúť sa s našimi milými cirkevníkmi po 10. rokoch od nášho odchodu z Příboviec.

NA 1. ADVENTNÚ NEDEĽU 2018 CHYSTÁME ZLATÚ KONFIRMÁCIU

Minulý rok 2017 sa prvýkrát konala v našom cirkevnom zbore „Zlatá Konfirmácia“ – stretnutie konfirmandov po 50., 55. a 60. rokoch. Je to zároveň opakované pozvanie k životu viery, k požehnaniu a k duchovnému posilneniu pri Večeri Pánovej. K Zlatej konfirmácii sa pridali minulý rok aj bratia a sestry, ktorí sú už členmi nášho lučeneckého cirkevného zboru, ale majú korene inde.

V tomto roku (2.12.2018) pozývame k Zlatej konfirmácii všetkých, ktorí boli konfirmovaní v Lučenci v rokoch 1958, 1963 a 1968.

➤ Do príprav Zlatej konfirmácie sa môžete zapojiť aj Vy! Prosíme, aby ste toto pozvanie tlmočili ďalej spomenutým, „zlatým konfirmandom“, s ktorými ste v kontakte.

➤ Prosíme aj o zapožičanie fotografií z konfirmácie z týchto rokov, aby sme ich mohli pripraviť vizuálnu spomienku.

➤ Prosíme tiež o pomoc pri príprave občerstvenia, aby sme po bohoslužbách mohli ešte spolu zotrvať v Zborovej sieni a možno si aj trochu zaspomínať.

Svoj záujem ako aj prípadnú pomoc nahláste osobne na Evanjelickej fare alebo telefonicky 047 4326 375 alebo Emailom: ludo.hrobon@gmail.com

Konfirmácia 18.5.1958 - 74 konfirmandov narodených v rokoch 1944-1945

Fraťšek Andres, Ladislav Bača, Eva Badínska, Marta Bakošová, LászlóBalász, Milan Bartoš, Vladimír Bobál', Július Brindza, Eva Čaniová, DanušaČaranová, Helena Alžbeta Čomajová, Imrich Elftimol, István Farkas, Margita Fekiačová, Ágnes Gyalog, Zuzana Hanusková, Anna Horn, Mária Emília Horn, Lýdia Hritzová, Pavel Hrk, Zuzana Júlia Hudačeková, Pavel Chodúr, Igor Ilja Chrien, Daniel Jaďuď, Jozef Jančo, Lýdia Káčerová, Michal Kancko, Marta Klábenavá, Ján Knisa, Juraj Knisa, Dušan Kokavec, Ján Koporec, Iván Kostyál, Katarína Kőbőlová, Magdaléna Kurčiková, Július Lauko, László Leukardt, Zlat'a Liptáková, Jolana Lojková, Magdaléna Lorinčíková, Vladimír Lukáč, Pavel Macko, Ľubomír Maďarič, Milan Maďarič, Nóra Majgutová, Jana Melicherová, Agnesa Mižúrová, Mária Mučínová, Marta Nagyová, Katalin Palcsó, Eva Palíková, Géza Paukovits, Božena Papáiová, Imrich Papp, Katarína Žofia Pappová, Alica Pitronová, Ľuba Plajová, Pavel Púpala, Oľga Jarmila Púpalová, Oľga Rišová, Ferdinand Rubint, Štefan Ryba, Božena Rybárová, Ladislav Sanisló, Katarína Sopóciová, Ján Strieborný, Viera Šandlová, Jana Šimová, Dagmar Janka Števková, Peter Tary, Juraj Udvardy, Drahoslava Irena Vaculčiaková, Agnesa Vágová, Soňa Zajacová

Konfirmácia 26.5.1963 - 46 konfirmandov narodených v rokoch 1950-1952

Erika Boričová, Marta Chlpošová, Eva Čvíkotová, Gábriela Dičeová, Jana Ďurkovičová, Pavel Ďurčov, Ján Garaj, Hedviga Gajdošová, Maria Hornánová, Ondrej Hudec, Miroslav Habánik, Július Hronec, Anna Jurštáková, Iveta Kolimárová, Elena Kolimárová, Július Kláben, Zuzana Knisová, Vladimír Koška, Vlasta Kyzúrová, Elena Kúkeľová, Klára Kochanová, Milada Litavská, Julius Lindor, Martin Mučina, Zuzana Nánajová, Jana Oláhová, Ján Oláh, Viola Gláková, Odrej Ožďáni, Mária Pappová, Ján Pribišan, Michal Ponický, Alžbeta Pavková, Emil Pápai, Marian Pašák, Danica Pazderová, Július Székhegyi, Ján Šimov, Darina Škrečková, Anna Šajbenková, Peter Tarjáni, Ján Trebul'a, Martin Uderian, Karol Otto Petrus, Vladimír Chovanec, Pavel Šandl

Konfirmácia 9.6.1963 - 6 konfirmandov narodených v rokoch 1951-1953

Eva Házašová, Margita Jakobová, Vilma Kniznerová, Maria Lenhardtová, Alžbeta Stadevová, Pavel Madak

Konfirmácia 26.5.1968 - 49 konfirmandov narodených v rokoch 1954-1956

Božena Bôčiková, Eva Beňovská, Pavel Bača, Katarína Bojtárová, Jarmila Černíková, Alica Chlpošová, Kornel Čerci, Milan Filip, Jarmila Hroncová, Irena Hartmanová, Agnesa Hartmanová, Ján Hudec, Dezider Jakuba, Edita Maria Jakubová, Silvia Krennová, Anna Knisová, Milan Krnáč, Božena Kubovská, Drahomíra Kubovská, Ján Kabelka, Viera Kurčíková, Štefan Kokavec, Vladimír Karman, Anna Liachov, Otto Lipták, Ján Lacko, Ladislav Marek, Ladislav Móric, Edita Orlai, Elena Psoťková, Dušan Papai, Marta Palčová, Štefan Palčo, Anna Péterová, Ondrej Pribišan, Danica Pašáková, Alica Rusnáková, Dušan Šimov, Dušan Šebian, Vladimír Števčok, Edita Turánska, Ružena Vicianová, Viera Vicianová, Július Ugra, Milan Pribišan, Elena Balogová, Ján Ponický, Július Čvíkota, Emilia Pauchlíková

MILÍ BRATIA A SESTRY, PROSÍME VÁS O PRAVIDELNÚ ROČNÚ ÚHRADU CIRKEVNÉHO PRÍSPEVKU

Pravidelné platenie cirkevného príspevku z Vašej strany je zodpovedným faktickým potvrdením členstva v našom cirkevnom zbore.

- Plníte si povinnosť, ktorá každému členovi Cirkevného zboru ECAV Lučenec vyplýva z cirkevnoprávnych predpisov.

- Finančne tak podporujete prácu a službu svojho cirkevného zboru, prispievate na režijné náklady súvisiace s prevádzkou kostola, fary, zborového domu. Časť príspevku je odoslaná na podporu seniorátu a biskupského úradu.

Celozborový výročný konvent v r. 2015 odsúhlasil výšku cirkevného príspevku ročne 7€ na osobu.

Cirkevný príspevok môžete zaplatiť jedným z nasledujúcich spôsobov:

- **OSOBNĚ** - na Evanjelickom farskom úrade

- **BANKOVÝM PREVODOM**

IBAN: SK 200900000000059324552

VARIABILNÝ SYMBOL: rok (napr. 2018)

ŠPECIFICKÝ SYMBOL: počet osôb za koľkých platíte CP (napr: 4)

SPRÁVA PRE PRIJÍMATEĽA: priezvisko, meno a ulicu, aby bolo možné

Vašu platbu správne priradiť v evidencii.

Ďakujeme, že Vám Evanjelická cirkev v Lučenci nie je Pahostajná!

UPLIETLI SME 254 ŠTVORCOV NA DEKY PRE MISIU NA NÍLE

- Ďakujeme, všetkým sestrám, ktorý aj tento rok nezaháľali a pre Misiu na Níle obetovali to najvzácnejšie, svoj čas. Mohla sa tak zužitkovať aj tuhšia vlna, ktorá nebola vhodná na detské vestičky, ktoré sme plietli minulý rok.
- Hľadáme osobu v Lučenci a v okolí, ktorá by bola ochotná štvorce zošit' resp. zháčkovať
- Zberáme naďalej vlnu, aj z rozpáraných svetrov.
- Prosíme o modlitby za Misiu na Níle.

POZVANIE K PRAVIDELNÝM STRETNUTIAM

Služby Božie v Lučenci:

(pre deti: *Detská besiedka*)

každú nedeľu o 10:00 hod.

(Každú 1.nedeľu v mesiaci – Večera Pánova)

Služby Božie vo Fiľakove:

Slovenské:

1. nedeľa v mesiaci o 15:00 hod.

Maďarské:

3. nedeľa v mesiaci o 15:00 hod.

(od apríla do novembra)

Slovenské SB v Šamšonháze:

4. nedeľa v mesiaci o 15:00 hod.

(od apríla do novembra)

Služby Božie s VP v Buzitke:

Služby Božie DD Ambra:

(mimo letných prázdnin)

každý štvrt'rok (termín podľa oznámenia)

piatok o 14:00 (dva krát mesačne)

Služby Božie DD T. námestie

(mimo letných prázdnin)

piatok o 9:30 (dva krát mesačne)

Biblické hodiny:

(mimo letných prázdnin)

každý utorok o 16:30 hod.

(V čase pôstu a adventu sú BH nahradené večierkami)

Modlitebné stretnutia:

každý utorok o 16:00 hod.

Detská párty (mimo LP):

2. sobota v mesiaci o 10:00 hod.

Stretnutia žien (mimo LP):

1. štvrtok v mesiaci o 17:00 hod.

Kontakt na farský úrad:

Cirkevný zbor ECAV na Slovensku Lučenec, J.A.Komenského 16, Lučenec

Tel.: 047 4326375; 0918 828 349 (brat farár); 0918 828341 (sestra farárka)

e-mail: ludo.hrobon@gmail.com web: www.lucenec.lutheran.sk